

١٤٩٧٣٨

دانشگاه علوم پزشکی کرمان

دانشکده پزشکی افضلی پور

پایان نامه مقطع کارشناسی ارشد رشته انگل شناسی پزشکی

عنوان:

بررسی گونه ایزوله های جدا شده و تعیین نوع ژنتیکی ژن MDR1 در بیماران مبتلا به
لیشمانیوز پوستی مقاوم به گلوکانتیم در شهر بم

توسط: ریحانه پور

۱۳۸۹/۱۰/۱۴

استاد راهنما: دکتر ایرج شریفی

استاد مشاور: دکتر بهرام کاظمی

۱۴۹۷۳۸

سال تحصیلی: ۱۳۸۸-۱۳۸۹

IRANDOC

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
پژوهشگاه علوم و فناوری اطلاعات ایران
مرکز اطلاعات و مدارک علمی ایران

دانشگاه علوم پزشکی کرمان
مدیریت تحصیلات تکمیلی دانشگاه

بسمه تعالی

صور تجلسه دفاع از پایان نامه

*****

تاریخ:.....

شماره:.....

پیوست:.....

جلسه دفاعیه پایان نامه تحصیلی کارشناسی ارشد خانم ریحانه پور دانشجوی رشته انگل شناسی تحت عنوان:

بررسی گونه و تنوع ژنتیکی ژن MDR₁ ایزوله های جدا شده از بیماران مبتلا به لیشمانیوز پوستی مقاوم به داروی گلوکانتیم

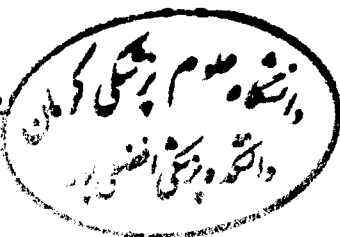
در شهر بم در ساعت ۱۰:۳۰ روز چهارشنبه مورخ ۸۹/۴/۹ با حضور اعضای محترم هیات داوران متشکل از:

امضاء	نام و نام خانوادگی	سمت
	جناب آقای دکتر امیر شریفی	الف: استاد راهنما:
	جناب آقای دکتر مجید فصیحی هرندی	ب: عضو هیات داوران (داخلی)
	جناب آقای دکتر شهریار دبیری	ج: عضو هیات داوران (خارجی)
	خانم پروانه شریفی	د: نماینده تحصیلات تکمیلی

تشکیل گردید و ضمن ارزیابی به شرح پیوست با درجه ..... عالی ..... و نمره ..... ۱۹ ..... مورد تأیید قرار گرفت.

مهر و امضاء معاون آموزشی

PG12

مراتب تشکر و قدردانی خود را از استاد بزرگوارم جناب آقای دکتر ایرج شریفی، استاد علم و اخلاق، دارم

که در تمام مراحل پایان نامه حامی و پشتیبان من بودند.

از زحمات و راهنمایی‌های جناب آقای دکتر بهرام کاظمی کمال تشکر را دارم.

از جناب آقای دکتر دبیری و جناب آقای دکتر فصیحی که داوری پایان نامه اینجانب را بر عهده

داشتند، نهایت سپاس را دارم.

مراتب پاسکزاری خود را از اساتید محترم گروه انخل شناسی، جناب آقای دکتر فصیحی و جناب آقای دکتر

ضیاعلی که بار اسمانی های ارزنده شان مراد این پژوهش یاری رسانند اعلام می نمایم.

از همکاری های صمیمانه کلیه پرسنل خوب و زحمکش گروه انخل شناسی و مرکز تحقیقات لیثانیوز شکر می کنم.

از همکلاسی ها و دوستان خوبم، خانم ها الهام حاجی علیلو، فاطمه نوروزی، معصومه خزاعی، لیلی

زحمکش، سارا عامری نهایت شکر را دارم.

تختین دسترخم را تقدیم به دو شمع هستی بخش زندگی ام، پدر و مادر عزیزم می‌کنم که همواره کنجینه قلمم ملو از

محبت های بی دریغ آنهاست.

از خواهر و برادرم، سمیرا و رضای عزیز

که همواره مشوق و پایه دگر می من در طول تحصیل بودند

مشکر می‌کنم.

کلمه فارسی

چکیده

مقدمه و هدف: لیسمانیوز پستی بیماری انگلی شایع در جهان از جمله ایران است. لیسمانیا تروپیکا و لیسمانیا ماژور عوامل لیسمانیوز پستی در ایران است و شهر بم یکی از کانون های بسیار قدیمی و شناخته شده آن می باشد. هدف از این مطالعه، تعیین گونه ایزوله های مقاوم به مگلو مین آنتی مونات (گلو کانتیم) و بررسی تنوع ژنتیکی ژن MDR1 در بم می باشد، تا راهکاری مناسب جهت برنامه ریزی و کنترل بیماری، فراهم شود.

روش کار: این مطالعه طی سال های ۱۳۸۸-۱۳۸۷ در شهر بم و دانشکده پزشکی کرمان، صورت گرفت. از مجموع ۲۱۲۶ نفر بیمار مبتلا به لیسمانیوز پستی، ۵۱ نفر از میان ۲۳۵ نفر (۱۱٪) بیمار مقاوم به گلو کانتیم مراجعه کننده به مرکز سالک بم، به طور تصادفی انتخاب و پس از نمونه گیری و انجام مراحل کشت و استخراج DNA، با روش Nested-PCR تعیین گونه، سپس با روش Classic PCR ژن MDR1 تکثیر گردید و ایزوله ها از بیمارانی که بیشترین دوره درمانی با گلو کانتیم را گذرانده و بهبودی پیدا نکرده بودند، جهت تعیین توالی اسیدهای نوکلئیک مورد بررسی قرار گرفتند.

یافته ها: در این بررسی، ۱۲۲ نفر (۵۸/۸٪) از بیماران مقاوم به گلو کانتیم مذکر و ۱۱۳ نفر (۴۱/۲٪) مونث بودند هیچ گونه اختلاف آماری معنی داری بین دوجنس مشاهده نگردید. حداکثر موارد مقاوم در گروه های سنی ۲۱-۱۱ سال (۲۹/۴٪)، سپس ۱۰-۱۱ سال (۲۱/۶٪) و کمترین فراوانی (۵/۹٪) در گروه سنی بالای ۵۵ سال دیده شد و در مجموع شیوع مقاومت ۱۱٪ تخمین زده شد. بیشتر ضایعات بر روی صورت (۵۵/۵٪)، ۶۴/۵٪ از بیماران دارای یک زخم و ۳۳/۳٪ از آنها دارو را به صورت موضعی دریافت کردند. واکنش PCR، گونه انگل عامل بیماری را در تمامی ۵۱ ایزوله مورد بررسی، لیسمانیا تروپیکا مشخص نمود و تمام ایزوله ها در واکنش PCR ژن MDR1 در ناحیه ۹۶۷bp باند دادند و هیچ تفاوتی در الگوی باندهای ایجاد شده مشاهده نگردید. از میان ۲۰ ایزوله ای که به طور تصادفی جهت انجام تعیین توالی ارسال گردیدند، تنها ۹ ایزوله در ترادف اسیدهای نوکلئیک با بقیه متفاوت بودند که در بانک ژن تحت Accession Number مشخص به ثبت رسیدند.

نتیجه گیری: این مطالعه برای اولین بار در شهر بم بر روی نمونه های مقاوم به گلو کانتیم، صورت گرفته است و تعداد موارد بیماری و میزان بروز مقاومت در سالهای اخیر بویژه بعد از زلزله ۱۳۸۲ افزایش یافته، لذا ضرورت انجام مطالعات بیشتری جهت استفاده از داروهای جدیدتر باید مورد توجه قرار گیرد.

واژه های کلیدی: لیسمانیوز پستی، لیسمانیا تروپیکا، مقاومت دارویی، Nested PCR، ژن MDR1، بم.

فهرست مندرجات

عنوان	صفحه
چکیده فارسی.....	الف.....
فهرست جداول.....	ب.....
فهرست تصاویر و نمودارها.....	ج.....
فهرست فصل اول: مقدمه و هدف	
۱-۱ بیماری لیشمانیوز.....	۳.....
۱-۲ طبقه بندی انگل لیشمانیا.....	۴.....
۱-۳ جایگاه تاکسونومیک انگل لیشمانیا.....	۴.....
۱-۴ تنوع درون گونه ای انگل لیشمانیا.....	۷.....
۱-۵ تاریخچه لیشمانیوز در جهان.....	۷.....
۱-۶ تاریخچه لیشمانیوز در ایران.....	۹.....
۱-۷ چهره اپیدمیولوژیک لیشمانیا در جهان.....	۱۰.....
۱-۸ لیشمانیوز احشایی.....	۱۲.....
۱-۹ لیشمانیوز پوستی بعد کالازار (PKDL).....	۱۳.....
۱-۱۰ عفونت توام لیشمانیا و HIV.....	۱۳.....
۱-۱۱ چهره اپیدمیولوژیک لیشمانیا در ایران.....	۱۳.....
۱-۱۲ عوامل موثر در اپیدمی لیشمانیا.....	۱۴.....
۱-۱۳ مورفولوژی لیشمانیا.....	۱۵.....
۱-۱۴ بیولوژی و سیر تکاملی لیشمانیا.....	۱۶.....
۱-۱۵ بیوشیمی لیشمانیا.....	۱۷.....
۱-۱۶ چرخه زندگی لیشمانیا.....	۱۸.....
۱-۱۷ مخازن لیشمانیا در جهان.....	۲۰.....

- ۱۸-۱ مخازن لیثمانیا در ایران..... ۲۱
- ۱۹-۱ ناقلین لیثمانیا..... ۲۲
- ۲۰-۱ راههای انتقال لیثمانیا به انسان..... ۲۵
- ۲۱-۱ تظاهرات بالینی لیثمانیوز پوستی..... ۲۵
- ۲۲-۱ روشهای تشخیص آزمایشگاهی..... ۲۹
- ۲۳-۱ معیارهای داخلی و خارجی طبقه بندی اپیدمیولوژی لیثمانیا..... ۳۳
- ۲۴-۱ درمان لیثمانیوز پوستی..... ۳۴
- ۲۵-۱ ایمن سازی..... ۴۱
- ۲۶-۱ ایمونوتراپی..... ۴۱
- ۲۷-۱ انواع واکسن های لیثمانیا..... ۴۱
- ۲۸-۱ مکانیسم مقاومت دارویی در لیثمانیا..... ۴۲
- ۲۹-۱ پیشگیری و کنترل بیماری..... ۴۵
- ۳۰-۱ ژنوم لیثمانیا..... ۴۷
- ۳۱-۱ روش PCR..... ۵۰
- ۳۲-۱ انواع روش PCR..... ۵۴
- ۵۸..... فصل دوم: بررسی متون و پیشینه تحقیق

فصل سوم: مواد و روش کار

- ۱-۳ ضرورت انجام مطالعه..... ۶۱
- ۲-۳ انتخاب جامعه مورد مطالعه..... ۶۱
- ۳-۳ حجم نمونه..... ۶۲
- ۴-۳ محدودیت های طرح..... ۶۲
- ۵-۳ ویژگیهای جغرافیایی و جمعیتی بم..... ۶۲
- ۶-۳ نوع مطالعه و نمونه گیری..... ۶۲

۶۳.....	۳-۷ ثبت اطلاعات مربوط به بیماران.....
۶۴.....	۳-۸ نحوه تهیه نمونه و گسترش.....
۶۴.....	۳-۹ شرایط و نحوه انتقال محیط کشت از فیلد به آزمایشگاه.....
۶۴.....	۳-۱۰ رنگ آمیزی گسترش.....
۶۵.....	۳-۱۱ کشت در شرایط invitro.....
۶۹.....	۳-۱۲ محیط های کشت و کشت انبوه.....
۷۰.....	۳-۱۳ نگهداری ایزوله هادرتانک نیتروژن.....
۷۱.....	۳-۱۴ مواد و وسایل لازم جهت جداسازی انگل لیثمانیا.....
۷۲.....	۳-۱۵ استخراج DNA.....
۷۶.....	۳-۱۶ مواد و وسایل لازم جهت استخراج DNA.....
۷۷.....	۳-۱۷ استخراج DNA از گسترش زخم و محیط کشت با کیت Bioneer.....
۸۰.....	۳-۱۸ استخراج DNA از گسترش زخم و محیط کشت با کیت Roche.....
۸۱.....	۳-۱۹ تعیین غلظت DNA.....
۸۱.....	۳-۲۰ آزمایشات PCR.....
۸۵.....	۳-۲۱ مواد و وسایل لازم جهت انجام PCR.....
۸۶.....	۳-۲۲ طرز تهیه ژل آگارز.....
۸۷.....	۳-۲۳ عکسبرداری با دستگاه Gel doc.....
۸۸.....	۳-۲۴ وسایل و مواد مورد نیاز جهت الکتروفورز.....
۸۸.....	۳-۲۵ انجام توالی یابی و سکوانسینگ.....
۸۹.....	فصل چهارم: نتایج
۱۰۵.....	فصل پنجم: بحث و نتیجه گیری
۱۱۱.....	فهرست منابع فارسی و لاتین

فهرست جداول

صفحه	عنوان
۴	جدول ۱-۱: جایگاه انگل لیثمانیا در سلسله مراتب جانوری.....
۲۲	جدول ۱-۲: رده بندی پشه خاکی.....
۴۰	جدول ۱-۳: داروهای رایج در درمان لیثمانیوز.....
۷۴	جدول ۱-۳: طرز تهیه محلول Lysis buffer.....
۸۲	جدول ۲-۳: توالی بازهای آلی پرایمرهای مرحله Nested-PCR.....
۸۳	جدول ۳-۳: تهیه مخلوط اصلی (Master mix) مرحله اول Nested-PCR.....
۸۴	جدول ۳-۴: تهیه مخلوط اصلی (Master mix) مرحله دوم Nested-PCR.....
۸۵	جدول ۳-۵: تهیه مخلوط اصلی (Master mix) مرحله MDR1-PCR.....
۸۹	جدول ۴-۱: میزان فراوانی بیماران مقاوم به گلوکانتیم در بم به تفکیک گروه سنی و جنس.....
۹۴	جدول ۴-۲: نیست شماره های ثبت ژنی ایزوله های مقاوم.....

فهرست تصاویر و نمودارها

عنوان	صفحه
شکل ۱-۱: سیر تکاملی لیشمانیا در ناقل و میزبان.....	۲۰
شکل ۱-۴: نتایج مرحله دوم Nested-PCR ایزوله های مقاوم به گلوکانتیم.....	۹۳
شکل ۲-۴: نتایج MDR1-PCR ایزوله های مقاوم به گلوکانتیم.....	۹۴
شکل ۳-۴: کروماتوگرام رسم شده توسط نرم افزار chromas14 یک ایزوله مقاوم.....	۹۵
شکل ۴-۴: مقایسه الاین دوتایی سکانس های ایزوله های مقاوم با همتای ژنی خود در بانک ژن.....	۹۶
نمودار ۱-۴: میزان فراوانی بیماران مقاوم به گلوکانتیم در بیم به تفکیک گروه سنی.....	۹۰
نمودار ۲-۴: میزان فراوانی محل ضایعه در بیماران مقاوم به گلوکانتیم در بیم.....	۹۰
نمودار ۳-۴: میزان فراوانی بیماران مقاوم به گلوکانتیم در بیم بر حسب روش درمان.....	۹۱
نمودار ۴-۴: میزان فراوانی بیماران مقاوم به گلوکانتیم در بیم بر حسب طول دوره درمان.....	۹۲

فصل اول

مقدمه و امداد

الف) بیان مسئله

لیشمانیوز پوستی از نظر سازمان جهانی بهداشت (WHO) یکی از بیماری های مهم انگلی در جهان بشمار می رود و جزء سه بیماری اول مرکز تحقیقات بیماری های گرمسیری طبقه بندی شده است. دامنه پراکندگی آن در سالهای اخیر از مرز ۸۸ کشور گذشته و بیشتر از ۱۲ میلیون نفر در جهان به این بیماری مبتلا بوده و حداقل، ۲۵۰ میلیون نفر در معرض ابتلا به آن هستند. ایران، افغانستان، سوریه و عربستان سعودی در خاورمیانه جزو کشورهای اندمیک لیشمانیوز پوستی محسوب می شوند (Desjeux, ۲۰۰۱; Croft & Sundar, ۲۰۰۶).

بیماری در ایران به دو فرم اپیدمیولوژیکی گزارش شده است که یکی از آنها نوع شهری (آنتروپوئونوز) که عامل آن لیشمانیا تروپیکا و ناقل آن فلیوتوموس سرژاتی و مخزن انسان، می باشد و در شهرهای تهران، مشهد، کرمان، قم، ساوه، خمینی شهر، سبزوار و نیشابور در تمام فصول سال شیوع دارد (Nadim & Aflatoonian, ۱۹۹۵). در استان کرمان شهرستان های بم و جیرفت کانون لیشمانیوز شهری، رفسنجان، شهر بابک، بافت، سیرجان و زرنند کانون نوع روستایی هستند.

(Sharifi, et al, ۱۹۹۸) (افلاطونیان و همکاران، ۱۳۸۵).

بر اساس گزارش مرکز مدیریت بیماری ها، تعداد مبتلایان به انواع مختلف لیشمانیوز در ایران، سالیانه ۲۵-۲۰ هزار مورد است که البته میزان قطعی آن چندین برابر این مقدار تخمین زده می شود (Center for Management of Diseases, ۲۰۰۸).

شهر بم از کانون های اصلی و قدیمی لیشمانیوز شهری قبل از زلزله بوده که پس از زلزله ۵ دیماه ۱۳۸۲، تغییرات جمعیتی و زیست محیطی قابل توجهی در چهره اپیدمیولوژیک بیماری ایجاد شده است.

(افلاطونیان و همکاران، ۱۳۸۵) (Yaghoobi & Hanafi, ۲۰۰۲)

بر اساس مطالعاتی که در شهر بم در طی سالهای ۱۳۷۴-۱۳۷۸ توسط شریفی و همکاران انجام گرفت گونه غالب لیشمانیوز پوستی، لیشمانیا تروپیکا بوده که البته با توجه به تغییراتی که پس از زلزله در شهر بم به وقوع پیوسته مجدداً تعیین گونه غالب انجام پذیرد (افکار و همکاران، ۱۳۸۴) (Sharifi et al, ۱۹۹۸).

روش درمانی در این بیماری، استفاده از ترکیبات پنج ظرفیتی آنتی موان بویژه مگلو مین آنتی مونات (گلوکانتیم) است که در اکثر نقاط دنیا به عنوان داروی خط اول شناخته شده ولی گزارشات متعدد کلینیکی به خصوص در مناطق اندمیک، حاکی از افزایش بیماران مقاوم نسبت به داروی مذکور و وجود انگل های مقاوم می باشد. به دلیل بروز مقاومت بر علیه گلوکانتیم، تحقیق و مطالعه در مناطق فوق تمرکز یافته، تا دستاوردهای آن بتواند در زمینه پیشگیری و کنترل بیماری کمک کننده باشد.

(Center for Management of Disease, ۲۰۰۸)

فقدان واکسن موثر و مشکلات کنترل ناقل، عوارض جانبی داروهای خط اول و پیشرفت مقاومت دارویی در انگل، لیشمانیوز پوستی را به یک معضل بهداشتی مبدل نموده و ضروری است که راههای مولکولی مختلف را جهت تعیین استراتژی درمانی بیماری در آینده پایه گذاری و از استفاده غیر موثر داروهای توکسیک توسط بیماران آلوده به نوع مقاوم انگل، جلوگیری شود، ولی قبل از آن شناخت مکانیسم مقاومت در الویت می باشد (Croft & Sundar, ۲۰۰۶).

با پیشرفت روشهای مولکولی از جمله PCR، تشخیص افتراقی لیشمانیا در سطوح تاکسونومیک میسر شده است. در این میان توالی های مینی سیرکل در DNA کیتوپلاست انگل، از اهمیت ویژه ای جهت تعیین گونه انگل لیشمانیا برخوردار می باشد (Noyes & Reyburn, 1998).

با توجه به اهمیت مقاومت دارویی در لیشمانیا، در این پروژه، پس از تعیین گونه انگل با روش Nested-PCR، ژن MDR₁ با استفاده از یک جفت پرایمر تکثیر شد و تعداد ۲۰ ایزوله از ۵۱ ایزوله مقاوم، که حداقل دو دوره کامل مگلو مین آنتی مونات (گلوکانتیم) دریافت داشتند، انتخاب گردید و محصول PCR ژن MDR₁ آنها، جهت sequencing (تعیین توالی) به یکی از شرکت های خارجی فرستاده شد و سپس با استفاده از اطلاعات موجود در NCBI gene bank و نرم افزار Chromas ۱.۴ مطابقت داده شدند.

هدف اصلی

تعیین گونه و تنوع ژنتیکی ژن MDR₁ در ایزوله های جدا شده مقاوم به داروی گلوکانتیم در بیماران مبتلا به لیشمانیوز پوستی در شهر بم

اهداف فرعی طرح

- ۱- تعیین گونه ایزوله های جدا شده از بیماران مبتلا به لیشمانیوز پوستی در شهر بم.
- ۲- تعیین تنوع ژنتیکی ژن MDR₁ در ایزوله های لیشمانیا تروپیکای جدا شده از بیماران مبتلا به لیشمانیوز پوستی در شهر بم.
- ۳- تعیین توالی ژن های ایزوله های مقاوم به گلوکانتیم جدا شده از بیماران مبتلا به لیشمانیوز پوستی در شهر بم.

اهداف کاربردی طرح

- ۱- تعیین گونه های لیشمانیا کمکی در جهت درمان بهتر و در نتیجه برنامه ریزی مناسب برای کنترل موثر بیماری خواهد بود.
- ۲- تعیین بروز مقاومت بر علیه لیشمانیا تروپیکا گام مهمی در جهت معرفی و استفاده از داروهای جایگزین مناسب برای درمان دقیق بیماران خواهد بود.

سؤالات پژوهش (با توجه به اهداف طرح)

- ۱- نسبت بین گونه های عامل لیشمانیوز پوستی در بم به چه میزانی است؟
- ۲- آیا در ژن MDR1 ایزوله های لیشمانیا تروپیکا در بم تفاوتی وجود دارد؟
- ۳- توالی ژن های ایزوله های مقاوم به گلوکانتیم در بیماران مبتلا به لیشمانیوز پوستی در بم چگونه است؟

ب) کلیات

۱- بیماری لیشمانیوز

لیشمانیوز از جمله بیماریهای خونی نسجی و متعلق به خانواده تریپانوزومیده است. اعضای این خانواده دارای یک هسته و یک کیتوپلاست و یک تازک منشأ گرفته از بلفاروپلاست می باشند. بیماری لیشمانیوز در کشورهای گرمسیری و نیمه گرمسیری شامل ۸۸ کشور که ۲۲ کشور از دنیای جدید و ۶۶ کشور از دنیای قدیم بوده و در میان این کشورها، ۷۲ کشور در حال توسعه و ۱۳ کشور کمتر توسعه یافته وجود دارد. در تعدادی از کشورهای توسعه یافته اروپایی لیشمانیوز احشایی کم و بیش شیوع دارد.

عامل بیماری لیشمانیوز در انسان حدود ۲۰ گونه و زیر گونه انگل لیشمانیا است که از طریق خونخواری پشه خاکی های جنس فلبوتوموس^۱ در دنیای قدیم، لوتزومیا^۲ در دنیای جدید منتقل می گردند. این پشه خاکی ها معمولاً درون غارها، جنگل ها و یا لانه جوندگان کوچک تکثیر می یابند و برخی از حیوانات اهلی و وحشی و گاهی انسان به عنوان مخزن بیماری محسوب می شوند.

(Markell et al, ۲۰۰۶)

میزان بروز سالیانه لیشمانیوز پوستی در حدود ۱/۵-۱ میلیون نفر و نوع احشایی ۵۰۰ هزار نفر تخمین زده می شود. میزان شیوع ۱۲ میلیون نفر و جمعیت در معرض خطر حدود ۳۵۰ میلیون نفر می باشد. میزان خسارات بهداشتی و اقتصادی ناشی از این بیماری ها^۳ (DALY) در مردان ۸۶۰۰۰۰ و در زنان ۱/۲ میلیون برآورد شده است. در جنوب اروپا، با افزایش موارد بیماری ایدز و بروز لیشمانیوز، شکل جدیدی از بیماری تحت عنوان لیشمانیوز با عفونت همراه HIV^۴ ایجاد شده است که به دلیل مصرف مواد مخدر تزریقی، مهاجران و پناهندگان، کارگران فصلی و رانندگان بین کشوری می باشد (WHO, ۲۰۰۲; WHO, ۲۰۰۴).

^۱-phlebotomus

^۲-Lutzomia

^۳-Disability Adjusted Life year (DALY)

^۴-Leishmania/HIV Co-infection

۲-۲ طبقه بندی انگل لیشمانیا

طبقه بندی گونه های لیشمانیای پستانداران در جدول ۱-۱ نشان داده شده است. برخی از گونه ها تا کنون اثبات نشده است که انسان را آلوده می کنند، اما ممکن است در پشه خاکی های ناقل یا میزبان مخزن یافت شوند (ذوقی، ۱۳۷۶).

اختصاصیت هر زیرجنس به چند فاکتور بستگی دارد که شامل توزیع جغرافیایی، مخازن حیوانی و گونه های پشه خاکی می باشد.

جدول ۱-۱: جایگاه انگل لیشمانیا در سلسله مراتب جانوری

Kingdom	Protista	Haeckel, ۱۸۶۶
Subkingdem	Protozoa	Goldfuss, ۱۹۱۷
Phylum	Sarcomastigophora	Honigberg & Balamuth, ۱۹۶۳
Subphylum	Mastigophora	Deising, ۱۸۶۶
Class	Zoomastigophora	Calkins, ۱۹۰۹
Order	Kinetoplastida	Honigberg ۱۹۶۳, Emend ۱۹۷۶
Suborder	Trypanosomatina	Kent, ۱۸۸۰
Family	Trypanosomatidae	Doflein, ۱۹۰۱, Emend ۱۹۰۵
Genus	Leishmania	Ross, ۱۹۰۳

۱-۳ جایگاه تاکسونومیک انگل لیشمانیا

انگل های لیشمانیا و تریپانوزوما اعضاء انگلی گروه وسیعی از تک یاخته های تاژکدار متعلق به تاژکداران رده کیتوپلاستیدا^۱ می باشند که دارای یک جسم درون سلولی و خارج هسته ای بنام کیتوپلاست و یک ساختار بازوفیلیک و متشکل از دزوکسی ریبونوکلیک اسید^۲ و شبکه ای متشکل از ماکسی سیرکل و مینی سیرکل^۳ هستند.

سازمان بهداشت جهانی در سال ۱۹۹۰ میلادی، مبنای تقسیم بندی لیشمانیاها را در دوزیر جنس، براساس محل تکثیر انگل در بدن حشره ناقل، اعلام نمود (WHO, ۱۹۹۰).

^۱ -kinetoplastid

^۲ -Deoxy Ribonucleic Acid(DNA)

^۳ -Maxi & Mini circle

-زیر جنس لیشمانیا (Leishmania) در دنیای جدید و دنیای قدیم

-زیر جنس ویانیا (Viannia) محدود به دنیای جدید

۱- suprapylaria: شامل تمام انگل های لیشمانیا بوده که محل تکثیر آنها در روده میانی^۱ و روده قدامی^۲ پشه خاکی می باشد که این گروه در زیر جنس Leishmania قرار می گیرند.

۲- peripylaria: شامل انگل هایی است که در سیکل زندگی آنها یک دوره طولانی مدت تکامل به اشکال تازکدارگرد و کوتاه به نام Stumpy در روده خلفی^۳ پشه خاکی بوده و سپس به ناحیه Midgut و foregut مهاجرت کرده و این گروه در زیر جنس viannia هستند.

۳- Hypopylaria: انگل هایی که در دوره خلفی پشه خاکی تکثیر یافته و هرگز وارد ضمایم دهانی پشه نمی شوند. امروزه این گروه را در جنس جداگانه ای که شامل لیشمانیای خزندگان است قرار می دهند. این جنس بر خلاف دو زیر جنس دیگر از طریق خونخواری منتقل نمی شود بلکه حشره ناقل باید توسط میزبان خورده شود.

تقسیم بندی زیر جنس های لیشمانیا و ویانیا به شرح ذیل می باشد:

The Leishmania donovani complex

L.(L.) donovani

L.(L.) infantum

L.(L.) chagasi

The Leishmania(leishmania) tropica complex

L.(L.) tropica

L.(L.) killicki

The Leishmania (Leishmania) major complex

L.(L.) major

^۱ -Midgut
^۲ -Foregut
^۳ - hindgut

The leishmania (leishmania) aethiopica complex

L.(L.) aethiopica

The Leishmania (leishmania) mexicana complex

L. (L.) mexicana

L. (L.) amazonensis

L. (L.) venezuelensis

L. (L.) garnhami

The Leishmania (viannia) braziliensis complex

L. (V.) braziliensis

L. (V.) peruviana

L. (V.) panamensis

L. (V.) guyanensis

L. (V.) lainsoni

L. (V.) shawi

L. (V.) naiffi

L. (V.) equatoriensis

برخی از گونه های لیشمانیا در حیوانات، در دنیای قدیم و جدید شناسایی شده اند ولی موارد انسانی آن تا به حال گزارش نشده است که در دنیای قدیم:

L. turanica   L. gerbilli   L. rabica

و در دنیای جدید :

L. enrietti   L. hertigi

L. aristidesi   L. deanei